

Danmarks tilslutning til Europol og for den sags skyld også til Schengenkonventionens bestemmelser, er en erkendelse af, at verden er i forandring. Det er, som om det perspektiv er fuldstændig blottet for hr. Keld Albrechtsens og for den sags skyld for hr. Thulesen Dahls øjne. Verden er i forandring, og det er den også, når vi bevæger os over i de kriminelle miljøer.

Hverken hr. Keld Albrechtsen eller hr. Thulesen Dahl forholder sig til, at vi i stigende omfang oplever grænseoverskridende kriminalitet. Jeg ved godt, at den måske endnu ikke er så synligt i Danmark med undtagelse af den del af den organiserede kriminalitet, der i øjeblikket finder sted i rockergrupperne Bandidos og Hells Angels. Men det er velkendt – også for de to ordførere – at det også er et led i organiseret international kriminalitet, og at det kræver, både at dansk politi har et stort beredskab nationalt, og at vi samarbejder over landegrænserne, når det drejer sig om den organiserede kriminalitet, som de pågældende rockergrupper tager del i.

Det drejer sig også om den del, der knytter sig til den internationale narkohandel, ikke blot narkoleverancerne, som alle ved er grænseoverskridende, men også den økonomiske kriminalitet, der er i slipstrømmen på den, nemlig hvidvaskningen af store pengebeløb, som jo også foregår over landegrænserne. Det drejer sig om menneskesmugling, organiseret grænseoverskridende menneskesmugling; det drejer sig om handel med prostituerede, som jo også foregår over landegrænserne. Gør det ikke indtryk på de to pågældende ordførere, at vi i vore nabolande oplever en voldsom vækst på det område?

Vi oplever det også i Danmark, men det er måske ikke så synligt endnu med undtagelse af den del, som jo desværre er ekstremt synlig i øjeblikket, nemlig rockergruppernes rivalisering. Den er jo også et led i et internationalt opgør om bl.a. markedsandele af det kriminelle marked i Danmark og i Skandinavien. Det gør indtryk på regeringen.

Regeringen vil ikke alene sikre, at vi nationalt har det beredskab, der skal til for at klare kriminaliteten – både til at forebygge og opklare den – men at vi også er i stand til at bekæmpe den i det internationale samarbejde. Det kræver nu engang et meget tæt grænseoverskridende samarbejde, uden at vi sætter dansk politis kompetence over styr på dansk grund. Det er der jo ikke tale om. Det er jo stadig væk dansk politi og danske myndigheder, der har kompetencen

efter retsplejelovens bestemmelser til myndighedsudøvelsen i Danmark.

Men jeg tror, alle er klar over, at for at vi kan bekæmpe den form for velorganiseret kriminalitet, kræver det også et ordentligt teknologisk niveau bl.a. for politiet. Her er informationsteknologien i sin nyeste form med databasesystemer, onlinebetjening og onlinemulighed for at trække på oplysninger fra registre et ualmindelig effektivt og godt redskab for dansk politi. Og skulle vi forhindre dem i det? Er det de to pågældende partiers formål at beskytte de kriminelle grupper, som er de allerstærkeste, og som har ressourcer til at kunne knægte politiets redskaber i kampen mod kriminaliteten?

Jeg tror ikke, de to pågældende partiers vælgere mener, at det er den vej, vi skal gå, men jeg forstår, at i denne sag er det målet, der helliger midlet. Det er kampen mod det europæiske samarbejde, og her må også det samarbejde, som er helt nødvendigt og af dansk politis ledelse ses som helt afgørende for politiets arbejdsfunktion, lide under de to pågældende partiers mål om, at det europæiske samarbejde skal begrænses.

Det er også fuldstændig forbigået, at når vi taler om Europolkonventionen, og når vi taler om de præjudicielle protokoller, som også er på dagsordenen i dag, så gælder enstemmighedsprincippet. Det er, som om Danmark og Danmarks indflydelse her kan bortvejres og danske synspunkter ikke tæller med. De to pågældende ordførere skal erindre, at her er det et mellemstatsligt samarbejde, der bygger på enstemmighedsprincippet.

Jeg skal sige tak til fru Dorte Bennedsen. Jeg synes, fru Dorte Bennedsen havde øje for balancen i det her, specielt balancen, når det drejer sig om at udnytte informationsteknologiens muligheder. På den ene side er det effektivt i kampen mod kriminaliteten, på den anden side kræver det også et højt beskyttelsesniveau i forhold til borgerne.

Vi skal have garanti for, at der ikke sker misbrug, og at der ikke kan ske misbrug, når der opbygges internationalt baserede databanker. Og her er det og her har det fra første færd været – det ved både hr. Thulesen Dahl og hr. Keld Albrechtsen som to meget flittige gæster i Folketingets Europaudvalg – den danske regerings ønske, mål og kamp at sikre, at de registres datasikkerhed er på højde med den danske registerlovgivning, og at det danske tilsyn, nemlig det danske registertilsyn, vil sige, at de